

SAŽETAK ODLUKE

MESLOT PROTIV FRANCUSKE
OD DANA 9. SIJEČNJA 2018. GODINE
ZAHTJEV BR. 50538/12

Kažnjavanje podnositelja zahtjeva radi nepoštivanja suda ne predstavlja povredu prava na slobodu izražavanja

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, bio je član parlamenta u francuskom departmanu Territoire de Belfort do 2017. godine. U lipnju 2007. godine, na javnom skupu održanom tijekom predizborne kampanje, podnositelj je, između ostalog, izjavio da nema poštovanja ni prema javnom tužitelju L. ni prema sucu D.: *"koji su se pretvorili u političke komesare, prekoračili svoju nadležnost i okaljali ugled pravosuđa. Radije se bore protiv desničarskih zastupnika nego protiv razbojnika. Zato ću ja te ljude premjestiti, odvesti ih iz Territoire de Belfort, jer im se ne može vjerovati. Jeste li čuli najnovije vijesti? Uhićena su dvojica naoružanih razbojnika ... i znate što je sudac D. prvo učinio? ... Oslobodio ih je ... Dosta nam je ... ljevičarskih sudaca koji se protive volji naroda i ometaju rad policije"*. Ovu je izjavu prenijela radio stanica Radio France Bleu Belfort, a djelomično i dnevne novine *Le Pays*. Podnositelj zahtjeva osuđen je za nepoštivanje suda te mu je naloženo da plati novčanu kaznu u iznosu od 700 eura (EUR), iznos od 1 eura sucu D. na ime naknade štete, te iznos od 3.588 eura na ime troškova. Žalbeni sud u Dijonu potvrdio je navedenu presudu i povećao iznos novčane kazne na 1.000 eura, a iznos troškova na 5.023,20 eura. Kasacijski sud odbacio je podnositeljevu žalbu.

PRIGOVORI

Pozivajući se na članak 10. Konvencije, podnositelj zahtjeva prigovorio je da su domaće vlasti povrijedile njegovo pravo na slobodu izražavanja.

ODLUKA SUDA

Sud je zaključio da izricanje kazne podnositelju zbog nepoštivanja suda predstavlja miješanje u njegovo pravo na slobodu izražavanja, koje je bilo u skladu sa zakonom. Navedena je osuda imala legitimni cilj zaštite ugleda ili prava drugih, u ovom slučaju suca D., te zaštite autoriteta i nepristranosti sudstva.

Sud je ponajprije istaknuo da članak 10. stavak 2. nije ostavio puno prostora za ograničenje slobode izražavanja u sferi političkog diskursa. U konkretnom slučaju, osoba kojoj su sporne primjedbe upućene bila je sudac, a granice prihvatljive kritike bile su šire u odnosu na suce u obavljanju njihovih službenih dužnosti nego u odnosu na obične pojedince, osim ako su napadi u pitanju izrazito štetni i neosnovani.

Domaći žalbeni sud je istaknuo kako sporne podnositeljeve izjave nisu bile usmjerene samo na kritiku lokalnog pravosudnog sustava, nego su predstavljale osobni napad na suca te su dovele u pitanje neovisnost sudstva. Sud je prihvatio ovo obrazloženje domaćeg žalbenog suda, koje je kasnije potvrdio i Kasacijski sud. Dakle, unatoč političkom kontekstu, gdje je vrijeđanje često

bilo na osobnoj razini, Sud je utvrdio da su izjave i komentari podnositelja, koji su od strane javnosti mogli biti shvaćeni kao pouzdani i vjerodostojni, bili prijeverni i objektivno nepotrebni u svrhu informiranja javnosti te su predstavljali osobni napad na suca D. više nego bilo kakvu argumentiranu kritiku. Spornim izjavama podnositelj je narušio povjerenje javnosti u neovisnost i autoritet pravosuđa te integritet sudova.

Nadalje, Sud je primijetio da izjave nisu imale odgovarajuću činjeničnu podlogu. S jedne strane informacija o puštanju na slobodu dva naoružana razbojnika bile je pogrešna, budući da sudac D. nije donio takvu odluku. S druge strane, ostali komentari, koji su se mogli okarakterizirati kao vrijednosni sudovi više nego kao činjenice, temeljili su se isključivo na podnositeljevom osobnom animozitetu prema tom sucu. Činjenica je da g. Meslot ni u jednom trenutku svoje tvrdnje nije potkrijepio argumentima niti je javnosti pružio dokaze da je sudac donio odluke nespojive s njegovim profesionalnim etičkim obvezama.

Slijedom navedenoga, Sud je utvrdio da novčana kazna u iznosu od 1.000 eura nije bila prekomjerna niti je imala negativan utjecaj na slobodu izražavanja. Osim toga, navedena kazna nije utjecala na političku karijeru gospodina Meslota, budući da je isti ponovno izabran za zastupnika u parlamentu 2007. i 2012. godine. Stoga je Sud utvrdio da je zahtjev nedopušten i odbacio ga kao očigledno neosnovan.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.